Να μην συνεχίσουμε έτσι απλά τη ζωή μας. Να μην συνηθίσουμε στη βαρβαρότητα

Ένας χρόνος συμπληρώνεται από το πολύνεκρο ναυάγιο στην Πύλο, ένα ακόμα από τα διαρκή εγκλήματα στη θάλασσα που αφορούν συμφωνίες τής ΕΕ για τις νέες μεταναστευτικές ροές. Εκατόμβες προσφύγων και μεταναστών ως αποτέλεσμα των εγκληματικών πολιτικών που έχει υιοθετήσει και το ελληνικό κράτος, με άγρια καταστολή,κλειστά σύνορα, pushbacks.

Η βάρκα με 700+ ανθρώπους ξεκίνησε από το Τομπρούκ της Λιβύης για την Ιταλία και βούλιαξε κοντά στην Πύλο, αν και το ελληνικό λιμενικό γνώριζε 15 ώρες νωρίτερα για το σαπιοκάραβο – Οι ελληνικές αρχές ειδοποιήθηκαν από το ιταλικό λιμενικό, τη Frontex και το Alarmphone.

Η μετακίνηση στις θάλασσες έχει μετατραπεί από Κοινό Αγαθό σε αποστολή θανάτου απέναντι στη μηδενική ανοχή που προτάσσει ο ηθικός πανικός, όπως αυτός έχει επενδυθεί σχολαστικά απέναντι στον ξένο, στον Άλλο. Το μαζικό έγκλημα της Πύλου είναι εδώ για να μας θυμίζει διαρκώς, λίγο καιρό μετά την κρατική δολοφονία στα Τέμπη, πώς ορίζονται οι ζωές μας από την ισχύ τής κρατικής οντότητας.

Η συντριπτική δύναμη του εθνοκράτοαυς συνεργάζεται αλλά και την ίδια στιγμή κατισχύει του καπιταλισμού, όσο κι αν ο τελευταίος λεηλατεί τις ζωές μας: Για τον καπιταλισμό δεν θα σκότωναν παρά ελάχιστοι, για το εθνοκράτος θα σκότωναν, θα επικροτούσαν ή θα αδιαφορούσαν επιδεικτικά για την θανατοπολιτική του ασύγκριτα περισσότεροι.

Το εθνοκράτος για τους “μέσα” αποτελεί καταφύγιο, αλλά για τους “έξω” μπορεί να γίνει φονική καταιγίδα. Αδιάκοπη. Το έθνος νομιμοποιεί τη θανατοπολιτική, το κράτος την παραλαμβάνει ως εν δυνάμει και την κάνει πράξη.

Επιπλέον, το κράτος για να συγκαλύψει την δολοφονική του στρατηγική απέναντι στους μετανάστες/ριες στοχοποίησε με ψευδές καταθέσεις και χωρίς στοιχεία 9 διασωθέντες ως διακινητές προφυλακίζοντάς τους.

Στις 21/05/2024 μετά από ένα χρόνο εγκλεισμού σε διάφορες φυλακές της χώρας το Τριμελές Εφετείο Αθηνών σε μια κατάμεστη αίθουσα του Κακουργιοδικείου το οποίο κλήθηκε να δικάσει τους «εννιά», με βάση τον μισό ποινικό κώδικα, το ακροατήριο, αλλά και οι εκτός ακροατηρίου, ζήτησαν την αθώωση των κατηγορουμένων.Το δικαστήριο δεν τους αθώωσε, αλλά τους απάλλαξε, δηλώνοντας αναρμοδιότητα.

Σημαντικό είναι να τονίσουμε ότι μία μέρα αργότερα από τη κρατική-καπιταλιστική δολοφονία στις 15/6 χιλιάδες άτομα κατέβηκαν στους δρόμους της μητρόπολης για να φωνάξουν για ένα από τα μεγαλύτερα εγκλήματα της σύγχρονης ιστορίας . Μία πορεία που χτυπήθηκε άγρια από τους ένστολους δολοφόνους της ΕΛ.ΑΣ με αποτέλεσμα τραυματισμούς ατόμων και στη σύλληψη 19 συντρόφων/ισσών φορτώνοντας σε όλους και όλες ένα πολύ βαρύ κατηγορητήριο ώστε να τους εξαντλήσουν οικονομικά και να εκφοβίσουν το υπόλοιπο αλληλέγγυο κίνημα που διεκδικούσε να μαθευτεί η αλήθεια. Χρυσοπληρώνουν διακινητές ως υποψήφιοι θανατοποινίτες, δίνουν τάλαντο στις όχθες του Αχέροντα για να ανέβουν στη βάρκα χωρίς να ξέρουν πού και αν θα τους ξεβράσει η θάλασσα.

Γυμνές ζωές, ανάξιες για να βιωθούν, φονεύσιμες, σε καθεστώς εξαίρεσης από την πολιτισμένη Δύση. Από τα κράτη της πολιτισμένης Δύσης. Να μην συνεχίσουμε έτσι απλά τη ζωή μας. Να μην συνηθίσουμε στη βαρβαρότητα. Νέος Μεσαίωνας, νέα καθήκοντα. Να τα αναλάβουμε. Γιατί είναι στη βάρδιά μας.

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας